

[Agerschou]

ler et tæppe og en lille broderet pude til brug for overnatning i en trappeopgang. Desuden er vi blevet så »alternative« i vores opsøgende miljøarbejde, at vi er i stand til at henvise folk til specielt velegnede trappeopgange efter først at have budt på en kop te og en fedtemad.«

Lignende synspunkter har repræsentanter for andre private sociale hjælpeorganisationer fremført. Gør det overhovedet ikke indtryk? Kan man stadig væk lade, som om man er uvidende? Hvad har statsministeren at sige til de mennesker, hvis levevilkår han har ansvaret for er blevet forringet så drastisk? Jeg har sagt det et par gange, jeg vil sige det en gang til: han fortæller dem, at de velbjærgede nu skal af med noget mindre i skat, at formueskatten skal forsvinde, at det skal være lettere at være aktieejer. Statsministeren gør alt for at leve op til regeringens slogan »Gør rige mennesker gladere«. De mennesker, der lever på fattigdomsniveau på grund af statsministerens initiativer, har han intet at sige til, dem er han nemlig ikke statsminister for. De kan kun være sikre på én ting, nemlig at den konservative regering vil gøre alt, hvad den kan, for at de skal have det endnu ringere.

Björn Elmquist (V):

Der har nu i nogle måneder været ført en debat i adskillige dagblade, først og fremmest dagbladet Politiken, om den intellektuelle venstrefløj og hvad man har kaldt den dødsenslignende tavshed på denne intellektuelle venstrefløj, bl.a. også herhjemme i Danmark. Man har sagt, at den aktivitet, der udfolder sig på det område, efterhånden stort set kun er fortidens ældede kæmper, der krabber rundt i terrænet som reptiler, tyngede af forhornede og forkalkede dogmer.

Efter at have fulgt debatten her i dag og efter at have fulgt debatten rundt omkring – den politiske debat om statsministerens åbningstale i tirsdags – kunne man jo spørge, om den tilsvarende tavshed, inaktivitet også har bredt sig til venstrefløjen i dansk politik. Slæber man også dér rundt på forældede dogmer?

Når vi her taler om højre og venstre, taler om socialistisk/borgerlig, taler om svage grupper, som et af dagsordensforslagene er inde på, er der så ikke nogle, der stadig væk

opfatter det i den gammeldags forstand? Er man ikke klar over, at man skal være varsom med at bruge disse ord? De siger os alle sammen noget, men vi kan ikke være sikre på, at det er præcis det indhold, de har i dag.

Jeg kan huske, at statsministeren har brugt ordet »progressiv« om firkløverets politik – bl.a. ud fra den betragtning, at det, der skal til for at redde vores velfærd, er netop en ny holdning til en lang række ting, som vi har i den offentlige sektor, og som vi har i den private sektor.

De egentlig reaktionære, er det så ikke dem, der vil skrue tilbage, som siger, at vi også i dag, i 1983, snart 1984, kan køre videre med præmisserne, med vilkårene for vores velfærdssamfund, fuldstændig som om vi skrev 1960 og 1970? Det har jeg en meget kraftig mistanke om. Jeg er bange for, at vi på den måde kortsletter den politiske debat, der skulle finde sted, fordi for mange er bange for at gå ind i helt nye ideer.

Der er også mange, der sammenligner det, som skal ske i Danmark, hvis firkløverregeringen kan fortsætte, med det, som sker i Margaret Thatchers England. Vi er ikke mindre end 3 folketingsudvalg, der i september og august har været på besøg i England, og jeg tror, vi alle sammen med vore egne øjne har kunnet konstatere, at det velfærdssamfund, vi har i Danmark endnu i dag, ligger milevidt over, hvad man har i England, og at den vanskelighed, vi i Danmark står over for, hvad den manglende balance angår, er meget alvorligere end den, man står over for i England, hvis vi måler underskud på statens budgetter, hvis vi måler gæld til udlandet f.eks.

Et andet land, vi ofte sammenlignes med, er Middelhavets Frankrig. Han er begyndt at slå bremserne i nu, fordi han er begyndt at nærme sig en situation, hvor der er omkring 10–12 pct. i underskud på statens budgetter. Det har ført til en kolossal forskrækkelse hos ham. Jeg synes, det er påfaldende, at i disse uger sværmer franske journalister i Danmark for at snakke med danske politikere – det har jeg i hvert fald været ude for nu adskillige gange i de sidste dage og uger – for at høre, hvordan vi redder velfærdssamfundet fra at bryde sammen, hvordan vi får trådt på bremsen. Det vil jeg meget gerne have også indgik i vores debatter her. Vi er i gang med